

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Dokument ze zasedání

KONEČNÉ ZNĚNÍ
A6-0190/2006

17. 5. 2006

ZPRÁVA

o strategiích a prostředcích pro integraci přistěhovalců v Evropské unii
(2006/2056(INI))

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

Zpravodaj: Stavros Lambrinidis

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	11
STANOVISKO VÝBORU PRO ZAMĚSTNANOST A SOCIÁLNÍ VĚCI	15
POSTUP.....	22

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o strategiích a prostředcích pro integraci přistěhovalců v Evropské unii (2006/2056(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na sdělení Komise „Společný program pro integraci – Rámec pro integraci státních příslušníků třetích zemí v Evropské unii“ (KOM(2005)0389),
- s ohledem na článek 13 Smlouvy,
- s ohledem na Smlouvu o ES, která Společenství svěřuje pravomoci a úkoly v oblasti přistěhovalectví a azylu, zejména na čl. 63 odst. 3 písm. a) této smlouvy,
- s ohledem na závěry předsednictví ze zasedání Evropské rady v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999, v Laekenu ve dnech 14. a 15. prosince 2001, v Seville ve dnech 21. a 22. června 2002 a v Soluni ve dnech 19. a 20. června 2003, které zdůrazňují význam rozvíjející se spolupráce a výměny informací v rámci nově vytvořené skupiny vnitrostátních kontaktních míst pro integraci, jejichž cílem je zejména posílení koordinace příslušných politik na národní a evropské úrovni,
- s ohledem na Haagský program přijatý Evropskou radou dne 4. listopadu 2004, který stanoví cíle v oblasti prostoru svobody, bezpečnosti a práva na období 2005 až 2010,
- s ohledem na neformální setkání ministrů v Groningenu dne 9. listopadu 2004, kde se ministři odpovědní za integrační politiku setkali vůbec poprvé,
- s ohledem na Společné základní principy integrace přijaté Radou Evropské unie dne 19. listopadu 2004¹,
- s ohledem na Chartu základních práv Evropské unie a zejména na články 18, 20, 21 a 22 této charty,
- s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a na stanovisko Výboru pro zaměstnanost (A6-0190/2006),

A. vzhledem k tomu, že problém integrace přistěhovalců je jedním z těch, které Evropa v minulosti již řešila; vzhledem k tomu, že před čtvrt stoletím pocházela většina přistěhovalců v tehdejším Evropském společenství z jižní Evropy; vzhledem k tomu, že dnes je jižní Evropa vzkvétající částí Unie a její obyvatelé již nejsou považováni za přistěhovalce, ačkoli v tehdejší době je mnozí vnímali jako cizí prvek a měli je za „neschopné integrace“; vzhledem k tomu, že přistoupení jejich zemí původu do Unie posílil Evropskou unii jako celek; vzhledem k tomu, že rovněž občané nově přistupujících zemí jsou nyní plnoprávními členy EU,

---

¹ Dokument č. 14615/04 ze dne 19. listopadu 2004.

- B. vzhledem k tomu, že problém integrace, který Unie řeší dnes, je jiný, neboť se nedá dále předpokládat, že se většina přistěhovalců začlení se vstupem jejich země původu do Unie,
- C. vzhledem k tomu, že v EU žije odhadem 40 milionů přistěhovalců, přičemž celkový počet jejich potomků je o mnoho milionů vyšší; vzhledem k tomu, že tato rostoucí populace je sice nesmírně rozmanitá, ale její příslušníci jsou vystaveni podobným problémům: jejich podíl na pracujícím obyvatelstvu je podprůměrný a také jejich úspěšnost ve škole výrazně zaostává; vzhledem k tomu, že čelí diskriminaci při jednání s veřejnými i soukromými institucemi; vzhledem k tomu, že jejich politické zastoupení je na všech úrovních nízké, včetně zastoupení v politických stranách členských států a v evropských institucích,
- D. vzhledem k tomu, že ačkoli více než 40 milionů přistěhovalců může být považováno za 26. členský stát Unie (a současně pátý největší z hlediska počtu obyvatel) a že zájem a úsilí EU o integraci této populace by měl být srovnatelný se závazky EU týkajícími se integrace přístupových zemí, ve snaze překonat problémy integrace – neúspěch integrace by narušil Evropu sociálně, hospodářsky i politicky – Unie věnuje na řešení problému integrace žalostně málo prostředků; vzhledem k tomu, že novému fondu INTA musí být nejen dlouhodobě přiděleny finanční prostředky, avšak mělo by být zajištěno, že příslušná generální ředitelství Komise vyčlení některé ze svých finančních prostředků na integrační politiku EU,
- E. vzhledem k tomu, že úsilí EU o integraci zůstávalo po dlouhou dobu omezeno široce rozšířenou představou, že „integrace se provádí na místní úrovni“; vzhledem k tomu, že integrace má zároveň i globální důsledky – a to zejména v případě selhání, protože selhání jediného členského státu při provádění integračních politik může mít zhoubné následky pro Unii jako celek, např.:
- nízká zaměstnanost přistěhovalců může oslabit hospodářství celé Unie a mařit plnění lisabonské agendy;
  - Evropská unie potřebuje kvalifikované i nekvalifikované pracovní síly. Pokud však tito pracovníci budou vnímat Evropu jako nehostinnou, mohou být zatlačeni do šedé ekonomiky nebo budou pracovat pro jejich hospodářské konkurenty;
  - absence účinných integračních politik může vést k negativnímu vnímání přistěhovalců a k defenzivním imigračním politikám;
  - strach, který občané pocítují, může podlomit důvěru v lidskou důstojnost, svobodu, demokracii, rovnost, právní stát a úctu k lidským právům včetně práv osob náležejících k menšinám;
  - představy a předsudky o neintegrovaných přistěhovalcích mohou vážně ohrozit úspěch rozšiřování Unie,
- F. vzhledem k tomu, že úspěch integrace posílí ekonomiku Unie v globální konkurenci; vzhledem k tomu, že Unie si je vědoma nutnosti předcházet „odlivu mozků“ a přilákat jak pracovníky a podnikatele, které naše ekonomiky potřebují, tak i vědce a studenty, kteří jsou základem naší schopnosti inovovat; vzhledem k tomu, že města EU budou bezpečnější a komunity silnější tam, kde bude uplatňována důsledná a přiměřeně financovaná integrační politika; vzhledem k tomu, že se oslabí xenofobní tendence a posílí

se účta k základním právům všech; vzhledem k tomu, že se zlepší postavení Evropy ve světě;

- G. vzhledem k tomu, že místní, regionální a státní orgány hrají zásadní roli při vykonávání svých pravomocí zejména v oblasti rozvoje měst, bydlení a vzdělávání, které mají přímý vliv na proces integrace; vyzývá tyto orgány, aby zlepšily své zapojení do evropské diskuse; zdůrazňuje, že Evropská unie velmi podporuje iniciativy podniknuté na těchto úrovních prostřednictvím strukturálních fondů Společenství,
- H. vzhledem k tomu, že neexistuje jediná jasná cesta, jak vyřešit úspěšnou integraci v Evropské unii; vzhledem k tomu, že nezbytné schopnosti i finanční prostředky pro stanovení a uplatňování přesných integračních opatření (zejména v městských centrech, kde je soustředěna většina přistěhovalců) by měly mít místní, regionální i státní orgány, a členské státy a Unie jako celek musí usilovně rozvíjet integrační strategie a sledovat účinnost a výsledky těchto integračních opatření aktivněji a účinněji, což zajistí prosazení integračních strategií, jejichž výsledky podpoří společné zájmy Unie, a Komise musí v této souvislosti provést navrhovaný průzkum, jehož cílem je zjistit, na jaké úrovni je zapojení a integrace v EU,
- I. vzhledem k tomu, že integrace je „obousměrný proces“, jehož podmínkou je jak ochota přistěhovalců začlenit se do své hostitelské společnosti a nést odpovědnost za toto začlenění, tak i ochota občanů EU přijmout přistěhovalce mezi sebe, a spočívá v integrovaných opatřeních, jejichž cílem je ovlivnit chování přistěhovalců i přijímajících společností na všech úrovních, kde je to nutné, a mobilizovat na obou stranách zdroje potřebné pro provádění politik; tento dvousměrný proces znamená zapojení obou stran a vyplývají z něho práva a povinnosti pro hostitelskou společnost i pro přistěhovalce,
- J. vzhledem k tomu, že k prioritám, jimiž se řídí činnost EU v této oblasti, by mělo patřit:
- zlepšování vyhlídek přistěhovalců na získání zaměstnání a snižování rozdílu mezi nimi a domácím obyvatelstvem, pokud jde o zaměstnanost, rovněž poskytováním příslušných informací a vzdělávacích programů veřejnými orgány a sociálními partnery a uznávání vzdělání a odborné kvalifikace přistěhovalců při současném zohlednění zejména situace migrujících žen, jejichž míra nezaměstnanosti je často vyšší,
  - rozšiřování vzdělávacích a jazykových příležitostí přistěhovalců a jejich potomků, a to rovněž financováním z prostředků GR pro vzdělávání a kulturu, zejména zmenšování rozdílů v úspěšnosti mezi nimi a domácím obyvatelstvem, uznání, že se děti přistěhovalců, které studují v jiném jazyce a snaží se přizpůsobit novým zvyklostem, mohou setkat s většími obtížemi v rámci učení než jejich spolužáci, což může v budoucnosti vést ke ztížené přizpůsobivosti a k horšímu začleňování do společnosti, a rovněž uznání, že je možné, že dokonce i vysoce kvalifikovaní přistěhovalci se ještě musí přizpůsobovat tomu, co od nich požaduje hostitelská společnost,
  - zvyšování politického a občanského vzdělávání, účasti a reprezentace přistěhovalců ve všech vhodných oblastech správy, občanské společnosti a rozhodování a vytváření politiky,

- boj proti rasismu, xenofobii a diskriminaci přistěhovalců, – zejména na pracovišti, ve školách, v oblasti bydlení, zdraví, veřejných služeb, hromadných sdělovacích prostředků a politiky, – zvyšování vzájemné úcty a porozumění, v čem se přistěhovalci a domácí obyvatelstvo navzájem podobají a v čem se liší, a usnadnění přístupu k informacím o rovných právech a příležitostech, který bude přizpůsoben jazykovým potřebám,

a orgány EU by měly zajistit, aby se z jejich dobře míněných iniciativ nestaly pouze formální politiky bez jakéhokoli přínosu,

- K. vzhledem k tomu, že podpora základních práv, rovných příležitostí pro všechny a nediskriminace jsou základními prvky integrace; vzhledem k tomu, že návrhy, aby rok 2007 byl Evropským rokem rovných příležitostí pro všechny a rok 2008 Evropským rokem mezikulturního dialogu jsou důležitými iniciativami na zvýšení veřejného povědomí, které přispějí k dosažení těchto cílů,
- L. vzhledem k tomu, že existuje jednoznačný vztah mezi úspěchem integrační politiky EU a snahou EU vytvořit politiku legálního přistěhovalectví a migrace; vzhledem k tomu, že prvním praktickým krokem by mělo být zlepšení koordinace mezi orgány odpovědnými za přijímání přistěhovalců a orgány odpovědnými za integraci přistěhovalců,
- 1. vyzývá Komisi, aby zajistila účinné uplatňování stávajících směrnic týkajících se přistěhovalectví, především směrnic Rady 2003/86/ES o právu na sloučení rodiny¹, 2003/109/ES o právním postavení příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty², 2000/43/ES, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ³ a 2000/78/ES, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání; vzhledem k tomu, že mnoho členských států zaostává v účinném uplatňování těchto směrnic a je zásadní, aby Komise přísněji sledovala transpozici směrnic týkajících se integrace a účinnost správní praxe, která zavádí příslušnou legislativu do každodenního života přistěhovalců;
- 2. vítá návrh Komise zřídit na období 2007–2013 Evropský fond pro integraci státních příslušníků třetích zemí a naléhá, aby se využívání tohoto fondu řídilo těmito šesti konkrétními zásadami:
  - a. výdaje by měly být stanoveny každoročně na základě jednotného zaměření, což umožní Komisi získat kritické množství odborných znalostí a přesněji posuzovat a hodnotit programy a investovat do nich; mezi investiční oblasti by mělo patřit snižování rozdílů v zaměstnanosti mezi přistěhovalci a jinými osobami, zlepšování účasti a výsledků přistěhovalců ve vzdělávání, podpora vyhlídek žen na získání vzdělání a zaměstnání, jazykové a úvodní výukové programy, zdraví, bydlení a život ve městě a zvýšení účasti přistěhovalců na politickém a občanském životě;

¹ Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. L 251, 3.10.2003, s. 12).

² Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 44).

³ Směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ (Úř. věst. L 180, 19.7.2000, s. 22).

- b. fond by měl dávat přednost iniciativám, které mají nejlepší předpoklady pro to, aby mohly být uplatněny v celé EU;
  - c. Komise by měla každoročně vyčlenit rozumný, přesně stanovený podíl zdrojů fondu, který bude věnován na hodnocení účinnosti programů, které Komise financuje, vypracovaná nezávislými odborníky;
  - d. jakmile tyto odborníci určí, které programy mají naději na úspěch, měly by být tyto programy prioritně šířeny a osvědčené postupy z těchto programů přizpůsobeny pro využití v ostatních členských státech;
  - e. je třeba podporovat iniciativy členských států usilujících o koordinaci jejich integračních snah a o výměnu osvědčených postupů;
  - f. je třeba zaměřit se na nově přichozí; je však třeba zajistit, aby se finanční podpory dostalo i programům určeným pro druhou a třetí generaci potomků přistěhovalců; mělo by se uvažovat i o programech, jejichž cílem je pomoci uprchlíkům při jejich přípravě na vstup a integraci do EU;
- 3. vítá zmínku ve výše uvedeném sdělení Komise ke společným základním zásadám (SZZ); pevně věří, že SZZ představují jasný soubor doporučení, které by měly být základem integrační politiky EU; lituje, že členské státy žádným významným způsobem neuspěly při sledování SZZ od jejich přijetí v roce 2004; vyzývá nadcházející finské předsednictví, aby se SZZ dostaly zpět mezi hlavní body agendy, a to především zásady týkající se zaměstnanosti (č. 3), interakce (č. 7) a účasti (č. 9);
  - 4. vítá návrh Komise každoročně podporovat „Fórum integrace“ k usnadnění výměny osvědčených postupů, zejména pokud jde o politiky, v nichž má EU omezenou roli, avšak některé členské státy používají postupy, které by mohly být návodem pro ostatní; je toho názoru, že by toto fórum mělo usilovat o to, aby se ho účastnili zástupci všech orgánů zabývajících se integrací, ať už se jedná o orgány na místní, regionální, národní nebo evropské úrovni, či o zástupce samotných přistěhovalců;
  - 5. vyzývá Komisi, aby objasnila, která generální ředitelství jsou odpovědná za integraci, rozšířila a koordinovala jejich úkoly včetně opětovného oživení a dalšího fungování pracovní skupiny pro integraci, které se účastní více generálních ředitelství, a aby přesně vymezila odpovědnost různých GRů v oblasti integrace; dále požaduje, aby byly učiněny kroky, které zajistí, že nový Fond pro integraci a Evropský sociální fond se budou vzájemně doplňovat;
  - 6. vítá, že Komise uznala nezbytnost výzkumu a mapování integračních politik členských států a úrovně účasti přistěhovalců; je toho názoru, že tyto informace jsou předpokladem pro jakoukoliv politiku zaměřenou na podporu lepší integrace v EU a že pro používání takového mapování je nezbytné vyjasnit debatu o integraci v Evropské unii, protože slovo „integrace“ může být interpretováno mnoha rozdílnými způsoby;
  - 7. vyzývá Komisi, aby vytvořila stálou kontaktní skupinu složenou ze zástupců přistěhovalců, odborníků, nevládních organizací a jiných osob, která by poskytovala poradenství ve všech politikách souvisejících s integrací;

8. vyzývá Komisi, aby věnovala zvláštní pozornost podporování přistěhovalectví a rozmanitosti v EU a stálému zohledňování integrace ve všech svých komunikačních strategiích a iniciativách; vyzývá Komisi a členské státy, aby zahájily informační a propagační akce, jejichž cílem je větší pochopení migrací a větší ekonomický a sociální přínos přistěhovalců pro společnost;
9. vyzývá Komisi, aby zavedla přísné kontrolní mechanismy pro hodnocení programů integrace v členských státech, a to včetně použití nezávislých odborníků, a aby každé dva roky zpracovávala podrobnou a prakticky zaměřenou zprávu o přistěhovalectví a integraci; proto vyzývá Komisi, aby přepracovala zprávu na dvouletou zprávu, která:
  - se zaměří na přesné ukazatele výsledků členských států, pokud jde o integraci,
  - přiměje členské státy, aby povinně podávaly přesné a úplné údaje; pokud budou takové údaje chybět, měly by být vypracovány alternativní způsoby sběru údajů, které se vztahují k ukazatelům zprávy,
  - zvýší úlohu národních kontaktních míst a jejich spolupráci s nezávislými odborníky,
  - přihlédně ke Zprávě o rozvoji lidstva Programu OSN pro rozvoj (UNDP) a k Indikátoru evropského začleňování (European Inclusion Index) jako ke vzorům,
  - bude vydávána na každoročním evropském setkání ministrů odpovědných za integraci;
10. vybízí Komisi, aby s přistěhovaleckými komunitami vhodně konzultovala vymezení a uplatňování evropské pomoci a rozvojových politik v jejich zemích původu;
11. žádá Komisi, aby rozšířila iniciativy zaměřené na výzkum a analytickou činnost, jejichž cílem je zjistit, které přístupy v integraci skutečně fungují, a aby výrazně zvýšila své snahy šířit ve spolupráci s členskými státy a místními orgány osvědčené postupy, a to nejen prostřednictvím navrhované webové stránky, ale také co největšího počtu jiných přiměřených prostředků;
12. vyzývá Komisi a členské státy, aby využily rozsáhlý potenciál delegací Komise a konzulátů po celém světě k pomoci v integrování potenciálních přistěhovalců prostřednictvím jejich seznamování s kulturou, historií, jazykem a občanskými právy a odpovědnostmi v EU a členských státech;
13. zdůrazňuje, že je důležité, aby složení personálu evropských institucí a orgánů a veřejné správy členských států odráželo složení obyvatelstva Unie a členských států;
14. vyzývá Radu, aby použila přemostovací klauzuli čl. 67 odst. 2 druhé odrážky Smlouvy k poskytnutí rozhodovací pravomoci Parlamentu v oblasti integrace a legálního přistěhovalectví a zavedla v této oblasti hlasování kvalifikovanou většinou v Radě; domnívá se, že je důležité, aby měli poslanci pravomoc spolurozhodovat o integrační politice, vzhledem k tomu, že reprezentují politickou vůli EU, a proto by měli zastupovat jak názory přistěhovalců, tak občanů a měli by nést společnou zodpovědnost za vytváření integrační politiky v legislativním procesu EU;

15. vyzývá Radu, aby z každoročního setkání ministrů pro integraci, které zavedlo v listopadu 2004 v Groningenu Nizozemsko jako předsednická země, vytvořila stálý orgán;
16. vyzývá členské státy, aby při tvorbě závěrů týkajících se Agentury Evropské unie pro základní práva vážně uvažovaly o úloze této agentury v podporování důvěry a dobrých vztahů mezi sousedy a organicky rozvíjely tuto úlohu prostřednictvím postupných ročních programů, jejichž existence se v rámci agentury předpokládá;
17. vyzývá Radu, aby znovu zvážila návrh Komise uplatnit v oblasti integrační politiky otevřenou metodu koordinace; v této souvislosti žádá, aby Parlament byl zapojen do celého procesu;
18. vyzývá Radu, aby připravila komplexní rámcovou směrnici o legálním přistěhovalectví s ohledem na nutnost integrace;
19. vybízí členské státy k tomu, aby odpovědnost za sledování integračních politik svěřily jednomu vládnímu ministru, zajistily, že tyto politiky budou ve všech orgánech na všech vládních úrovních harmonizovány, a aby zvážily jmenování vysokého komisaře nebo veřejného ochránce práv pro integraci ve všech členských státech, který by koordinoval provádění politik, poskytoval informace přistěhovalcům, posuzoval jejich stížnosti a přijímal opatření pro řešení problémů;
20. vyzývá všechny členské státy, aby provedly audit všech vládních organizací na všech úrovních, které mají (nebo by měly mít) odpovědnost za integraci přistěhovalců;
21. vyzývá Komisi, aby zhodnotila možnost zahrnutí otázky integrace státních příslušníků třetích zemí do budoucích víceletých programů Agentury pro základní práva;
22. vyzývá členské státy, aby napomáhaly politické integraci přistěhovalců a bránily jejich politické a sociální izolaci; vyzývá proto Komisi, aby provedla právní přezkoumání stávajících ustanovení ohledně aktivního občanství EU v různých členských státech a také přezkoumání současných postupů členských států, pokud jde o právo dlouhodobých přistěhovalců volit v místních a obecních volbách;
23. vyzývá členské státy, aby stanovily transparentní, humánní, rychlé a rozumné postupy pro udělení statutu dlouhodobého usedlíka, pro sjednocení rodiny a pro naturalizaci dlouhodobě usedlých přistěhovalců a jejich dětí a aby vzaly v úvahu zejména tu skutečnost, že mnoho těchto dětí se narodilo na území členského státu;
24. upozorňuje členské státy na závislé právní postavení přistěhovalkyň, které následují své manžele v rámci sjednocení rodiny, a vyzývá členské státy, aby přezkoumaly svou legislativu tak, aby se při nejbližší příležitosti zajistilo, že manželé a děti budou mít přiznán status jednotlivě a pracovní povolení nezávisle na hlavním držiteli právního postavení, aby se v plném rozsahu zaručila a ochránila jejich práva a usnadnila jejich sociální integrace;
25. povzbuzuje politické strany, odbory a občanskou společnost na národní úrovni jako celek, aby na všech svých úrovních přijímaly přistěhovalce jako své plnoprávné členy;

26. souhlasí s programy integrace používanými určitými členskými státy, jež zahrnují vzájemný závazek hostitelské společnosti a přistěhovalců; doufá, že touto cestou získají přistěhovalci větší povědomí o základních hodnotách Evropské unie a současně budou schopni získat základní znalosti o fungování hostitelské společnosti; zdůrazňuje důležitost povzbuzování výuky jazyka hostitelské společnosti a organizování kurzů občanské výchovy;
27. vybízí členské státy, aby zpřísnily své zákony namířené proti diskriminaci a rasismu, zajistily dodržování stávajících předpisů a zvážily přijetí legislativy o opatřeních ve prospěch přistěhovalců ve všech příslušných oblastech a aby se současně řídily zkušenostmi členských států, ve kterých byla tato opatření úspěšná;
28. vyzývá členské státy, aby poskytly přistěhovalkyním snadno dostupné informace o právním řádu hostitelské země týkajícím se rovnosti pohlaví a práv a ochrany z něj odvozených, včetně dostupných právních a správních opravných prostředků, a předešly tak zejména potenciálnímu špatnému zacházení s přistěhovalkyněmi;
29. vyzývá členské státy a regionální a místní orgány, aby podněcovaly vzájemné kontakty mezi přistěhovalci a jejich hostitelskou společností podporou mj. společných fór, mezikulturního dialogu, seminářů, výstav, kulturních a sportovních akcí v multikulturním prostředí; dále vyzývá k vytvoření nových nebo k podpoře již existujících struktur umožňujících přistěhovalcům integraci v hostitelské společnosti, aby se zabránilo sociálnímu vyloučení nově příchozích a těch, kteří se již usadili, ale pro které je těžké se integrovat, a to za současné podpory organizací přistěhovalců na jejich území a posilováním vazeb se zeměmi původu;
30. vybízí členské státy, aby vypracovaly ustanovení pro opatření týkající se integrace uprchlíků během fáze přijímání, jakými jsou například jazykové kurzy a dobrovolnické práce, s ohledem na skutečnost, že integrační proces uprchlíků začíná již během fáze přijímání;
31. zdůrazňuje význam rozvoje souhrnného rámce pro aktivní evropské občanství ve spolupráci s Parlamentem, Radou a Komisí;
32. zdůrazňuje význam každoročního pořádání slyšení věnovaných integraci, kterých se účastní zástupci Evropského parlamentu, národních parlamentů a občanské společnosti, zejména nevládních organizací a sdružení přistěhovalců, aby zhodnotili účinnost snah Unie o integraci a posoudili vývoj situace, pokud jde o integraci přistěhovalců na úrovni jednotlivých členských států;
33. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Komisi, Radě a členským státům.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

I. Úvod

Měla by Evropa přijmout více přistěhovalců? A pokud ano, kolik? Právem jsou tyto otázky už dlouho předmětem veřejné diskuse v mnoha členských státech. Jak ukazuje nejnovější výzkum, přináší dlouhodobá imigrace, pokud je dobře řízena, značně pozitivní účinky v hospodářské i sociální oblasti. Přesto je přistěhovalectví pro mnoho lidí zdrojem stále větších obav a nejistoty.

Odpověď na otázku, zda máme integrovat přistěhovalce, kteří již mezi námi žijí a pracují a nepůsobí nám žádné obtíže, ale naopak zvyšují kvalitu našeho života, je však rovněž zcela evidentní. Tito lidé se musejí stát plnoprávními členy evropské společnosti a nakonec získat i občanství. Jakýkoli systém, který by toto popíral, by znamenal, že Unie schvaluje společnost dvou tříd – a to by bylo urážkou našich základních hodnot.

Tato zpráva je prodchnuta přesvědčením, že integrace má stejný význam jako úspěšné rozšiřování EU nebo celosvětové hnutí za práva žen. Unie si však tohoto problému zatím v podstatě nevšímalá. Evropské společnosti, místo aby účinně začleňovaly přistěhovalce ve školství, v pracovním životě a v politických systémech, v mnoha ohledech mívá k situaci, kterou lze spíše nazvat „dezintegrací“.

Avšak ačkoli by neúspěch integrace narušil Evropu sociálně, hospodářsky i politicky, Unie věnuje na řešení problému integrace žalostně málo prostředků.

Evropská rada sice na zasedání v Tampere v roce 1999 rozhodně vyjádřila své odhodlání řešit otázky integrace přistěhovalců, a toto své rozhodnutí potvrdila v Soluni v roce 2003, ale přesto zůstává skutečnost daleko za očekáváním.

Neúspěch integrace přinese nesčetné problémy, její úspěch však Evropu posílí v mnoha zásadních ohledech: naše společné úspěchy v oblasti integrace upevní ekonomiku Unie vystavenou globální konkurenci, přiláká jak pracovníky a podnikatele, které naše ekonomiky potřebují, tak i vědce a studenty, kteří jsou základem naší schopnosti inovovat. Naše města budou bezpečnější, naše komunity silnější. Integrace přinese více než jen růst HDP, silnější penzijní systémy a méně sociálních nepokojů. Přistěhovalci v Evropě mohou být mostem, který spojuje Evropu s globalizovaným světem – mohou zvýšit naše obchodní možnosti, zpevnit sociální síť a potvrdit pozici Evropy jako vůdčího činitele na globální scéně, který dokáže překonávat kulturní a náboženské rozdíly.

Problémy s imigrací jsme již jednou řešit dokázali. Vždyť Evropská unie je pravděpodobně nejúspěšnějším pokusem o integraci přistěhovalců v historii. Před čtvrt stoletím pocházela většina přistěhovalců v tehdejším Evropském společenství z jižní Evropy. Dnes je jižní Evropa vzkvétající částí Unie a její obyvatelé již nejsou považováni za přistěhovalce, ačkoli v tehdejší době je mnozí vnímali jako cizí prvek a měli je za „neschopné integrace“. Jejich vstupem do unie se EU posílila. Podobně se stali plnoprávními členy EU i obyvatelé východní Evropy.

Imigranti v posledních padesáti letech však měli vůči svým dnešním protějškům jednu výhodu: přicházeli povětšinou ze zemí, které měly reálnou naději stát se členy EU.

Proto se možná vyplatí uvažovat o těchto více než 40 milionech cizích státních příslušníků, kteří se narodili ve třetích zemích, jako o 26. státu EU (a jeho pátém největším). Mohli bychom se pak ptát: jak se naše snahy integrovat tyto obyvatele jeví ve srovnání s naším odhodláním zajistit integraci přistupujících zemí? Úspěšná integrace vyžaduje, aby byly vyčleněny výrazné lidské a finanční zdroje. V Unii a jinde ve světě také musíme vyhledávat metody, které by mohly podstatně zvýšit naši úspěšnost při integraci přistěhovalců. A musíme znásobit prostředky, které věnujeme na účinné šíření těchto myšlenek.

Možná nejdůležitější otázkou spojenou s integrací přistěhovalců je nakonec problém, o němž se diskutuje jen málo: do jaké společnosti chceme, aby se lidé začlenili? Nejvážnější důvod pro integraci evropských přistěhovalců je, že pokud se nám to nepodaří, zradíme samotné ideály a zásady, na nichž je Unie postavena. Naše reakce vůči přistěhovalcům nás příliš často odhalí jako uzavřené, nevstřícné, zaujaté a zpátečnické. Tyto vlastnosti se pak přenášejí i na naše společnosti.

Bez těch, kteří integrují, a bez těch, kteří jsou integrováni, nemůže být žádná integrace. Znamená to, že integrace přistěhovalců předpokládá naši ochotu imigranty přijmout a integrovat. Naše politiky musí řídit procesy usazování tím, že budou uplatňovat vliv na chování jak imigrantů, tak přijímajících společností a mobilizovat na všech frontách zdroje s cílem efektivně tyto politiky provádět.

II. Argumenty pro činnost EU v oblasti integrace

Proč by se EU měla podílet na integraci imigrantů? Protože selhání jediného členského státu při provádění integračních politik může mít zhoubné důsledky pro Unii jako celek.

- Nízká zaměstnanost přistěhovalců oslabuje nejen jednotlivé ekonomiky, ale také hospodářství celé Unie.
- Naše ekonomiky potřebují kvalifikované i nekvalifikované pracovní síly. Pokud však tito pracovníci budou vnímat Evropu jako nehostinnou, mohou být zatlačeni do šedé ekonomiky nebo pracovat pro hospodářské konkurenty Evropy.
- Absence účinných integračních politik může vést k negativnímu vnímání přistěhovalců a ke vzniku stereotypů, a v konečném důsledku k defenzivním imigračním politikám.
- Strach, který občané pociťují, může podlomit důvěru v lidskou důstojnost, svobodu, demokracii, rovnost, právní stát a úctu k lidským právům včetně práv osob náležejících k menšinám.
- Ve své extrémnější podobě může odcizení vyvolat radikalizaci, která může ohrozit kolektivní chápání bezpečnosti v EU.
- Negativní stereotypy vůči neintegrovaným přistěhovalcům mohou ohrozit úspěch rozšiřování Unie.

Navzdory těmto problémům byla Unie po dlouhou dobu paralyzována velmi rozšířenou představou, že „integrační iniciativy se provádějí na místní úrovni“. Školy v nejbližším okolí, spolky, soukromé podniky, modlitebny a jiné instituce vykonávají náročnou práci, která spočívá ve sbližování nově příchozích se starousedlíky a to tak, aby vznikala společenství a

stoupala kvalita života. Integrace však má globální důsledky – zejména tehdy, nepodaří-li se ji uskutečnit.

Zatímco by tedy místní, regionální a státní orgány měly stanovit, jaká integrační opatření budou provedena, členské státy musí provádět účinné integrační strategie, jejichž výsledek pomůže prosazovat společné zájmy Unie. Instituce EU by měly být a musí být mnohem aktivnější a zvláště efektivnější právě ve sledování těchto výsledků.

III. Minulá a budoucí činnost – doporučení zpravodaje

Dřívější předsednické země EU a Evropská komise vykonaly při prosazování integrační politiky obdivuhodné množství práce. Úsilí EU jako celku o provádění této politiky bylo však dosud naprosto neadekvátní, a to dokonce i v omezené oblasti, v níž má Komise pravomoc jednat. Tuto skutečnost můžeme podtrhnout dvěma příklady: „Evropská observatoř pro migraci“, jejíž vytvoření bylo s velkou pompou oznámeno v roce 2003, ve skutečnosti nikdy zřízena nebyla. A první, úvodní vydání *výroční zprávy o přistěhovalectví a integraci*, jejímž každoročním vypracováním pověřila Evropská rada Komisi, vyšlo sice včas v červnu 2004, ale na druhé vydání dosud čekáme, ačkoli se již píše duben 2006.

V roce 2006 a v příštích letech bude mít Evropská komise a ostatní evropské orgány mimořádné množství příležitostí, jak působit na integraci přistěhovalců. Těchto možností je třeba využít s cílem dosáhnout optimálních výsledků.

Předtím, než se pustíme do nových podniků, na něž se zaměří pozornost Unie i její finanční prostředky, je nutné zajistit řádné provedení stávajících směrnic, které se týkají integrace přistěhovalců. Komise má za úkol zajistit, aby se přísněji sledovalo provádění směrnic v oblasti integrace a účinnost administrativních postupů, kterými se příslušná legislativa realizuje v každodenním životě přistěhovalců.

Mezi novými iniciativami má pravděpodobně největší význam nově vytvořený Evropský fond pro integraci státních příslušníků třetích zemí. V této zprávě navrhuje, aby se Komise při přidělování prostředků v rámci tohoto nového Fondu pro integraci řídila šesti zásadami:

- a. výdaje by měly být stanoveny každoročně na základě jednotného zaměření; mezi investiční oblasti pro jednotlivé roky by mělo patřit snižování rozdílů v zaměstnanosti mezi domácím obyvatelstvem a přistěhovalci, zlepšování výsledků přistěhovalců ve vzdělávání, podpora vzdělávání a zaměstnanosti žen, jazykové a úvodní výukové programy a zvýšení účasti přistěhovalců na politickém životě;
- b. fond by měl dávat přednost iniciativám, které mají nejlepší předpoklady pro to, aby mohly být uplatněny v celé EU;
- c. Komise by měla každoročně vyčlenit rozumný, přesně stanovený podíl zdrojů fondu, který bude věnován na hodnocení účinnosti programů, které Komise financuje, vypracovaná nezávislými odborníky;
- d. jakmile tuto odborníci určí, které programy mají naději na úspěch, budou tyto programy prioritně šířeny a adaptovány tak, aby je mohla použít města a místní orgány v ostatních členských státech;
- e. je třeba podporovat iniciativy členských států usilující o koordinaci jejich integračních snah a o výměnu osvědčených postupů;

f. primárně by měly být financovány programy zaměřené na nově příchozí; finanční podpory by se však mělo dostat i programům určeným pro druhou a třetí generaci potomků přistěhovalců.

Velký význam má rovněž záměr Komise vypracovat jednak obecnou rámcovou směrnici o legálním přistěhovalectví a jednak směrnice, které zvýší schopnost Unie přilákat kvalifikované přistěhovalce, sezónní pracovníky a praktikanty. Tento záměr tvoří výrazný krok směrem k uznání, že imigrace a integrace musí jít ruku v ruce a že jedna bez druhé nemá šanci na úspěch. Plán musí být podrobně rozpracován a specifikován a musí v něm být uznáno, že mezi integračními potřebami různých kategorií imigrantů existují velké rozdíly.

Komise mezitím rovněž naznačila, že hodlá vytvořit vzorovou webovou stránku, jejímž prostřednictvím budou šířeny osvědčené postupy v oblasti integrace. Ačkoli tato webová stránka je velmi důležitá, Komise musí ve svých snahách o rozpoznání, analýzu a podporu osvědčených postupů jít mnohem dále, a to co nejdříve a ve všech klíčových oblastech (např. jazykové a všeobecné vzdělávání, bydlení, sdělovací prostředky, dialog mezi kulturami atd.).

Je také důležité, aby Komise a orgány členských států reformovaly metody, kterými řídí integraci přistěhovalců. Tato zpráva tedy vyzývá Komisi, aby objasnila, jaké úkoly v oblasti integrace mají jednotlivá generální ředitelství, a aby tyto úkoly rozšířila a koordinovala, a aby rovněž oživila pracovní skupinu pro integraci, které se účastní různá GŘ, a stanovila přesnou odpovědnost různých GŘ v této oblasti. Dále vyzývá k přijetí opatření, která zajistí, že nový Fond pro integraci a Evropský sociální fond se budou vzájemně doplňovat.

Pokud jde o členské státy, zpráva je vybízí k tomu, aby odpovědnost za dohled nad politikou integrace přistěhovalců a za to, že politika bude koherentně uplatňována na všech úrovních státní správy a mezi všemi zúčastněnými stranami, svěřily jedinému vládnímu ministru. Rovněž je nabádá, aby zvážily jmenování vysokého komisaře nebo veřejného ochránce práv pro integraci, který by sledoval provádění politik, šířil informace a řešil stížnosti přistěhovalců.

Žádnou skutečnou integrační politiku nelze rozvíjet bez aktivní účasti samotných přistěhovalců. Zpráva tedy vyzývá Komisi, aby za tím účelem vytvořila stálou kontaktní skupinu náboženských představitelů, odborníků a především imigrantů, která by poskytovala Komisi poradenství ve všech politikách souvisejících s integrací.

V neposlední řadě je třeba říct, že nejúčinnější metodou integrace je stanovení zřetelné cesty k získání občanství. Ačkoli právo na získání občanství je v plné pravomoci členských států, je třeba rozvíjet koncepci „aktivního občanství“, kterému dává přednost Komise – rozsáhlý soubor práv a povinností, jež mohou sloužit jako předstupeň občanství. Zpráva vyzývá členské státy, aby podporovaly účast přistěhovalců na politickém životě a působily proti jejich politické a sociální izolaci, mimo jiné zkoumáním způsobů, jak by bylo možné poskytnout dlouhodobým přistěhovalcům právo volit v místních a obecních volbách, stanovit transparentní, lidské, rychlé a rozumné postupy pro udělení statutu dlouhodobého usedlíka a pro naturalizaci dlouhodobě usedlých přistěhovalců a jejich dětí a povzbuzovat politické strany, odbory a občanskou společnost na národní úrovni jako celek, aby přijímaly imigranty jako své plnoprávné členy na všech svých úrovních.

23. 3. 2006

STANOVISKO VÝBORU PRO ZAMĚSTNANOST A SOCIÁLNÍ VĚCI

pro Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

ke strategiím a prostředkům pro integraci přistěhovalců v Evropské unii
(2006/2056(INI))

Navrhovatel: Dimitrios Papadimoulis

STRUČNÉ ODŮVODNĚNÍ

Cílem sdělní Komise (KOM(2005)0389) je usměrnit integrační opatření EU a členských států. Stanovisko se zaměřuje především na začlenění státních příslušníků třetích zemí do pracovního trhu, přičemž je kladen důraz na dvousměrný proces integrace a související sociální hlediska. Zachovává strukturu sdělení, a odděluje tedy obecné směry na dvou úrovních: národní a evropské.

Na národní úrovni se navrhovatel věnuje především prisuzování ekonomických a sociálních práv všem přistěhovalcům, a to bez ohledu na jejich právní postavení, a současněmu zlepšování zaměstnatelnosti migrujících žen. Další významnou otázkou, kterou se navrhovatel zabývá, je posílení schopnosti přijímající společnosti přizpůsobit se zvyšující se rozrůzněnosti společnosti i pracovních sil.

Integrace je dvoustranný proces, v němž mají jak přistěhovalci, tak přijímající země určitá práva a povinnosti. Integrace ze své podstaty vyžaduje, aby se práva a povinnosti přistěhovalců i jejich přístup ke zboží, službám a prostředkům občanské účasti postupně přiblížily situaci zbytku populace, a to za podmínek rovných příležitostí a rovného zacházení. Zaměstnanost je pro integraci přistěhovalců rozhodující. Cíl lisabonské strategie a evropské strategie zaměstnanosti vytvářet více kvalitnějších pracovních míst musí tedy zahrnovat i přistěhovalce. Sociální partneři a veřejné orgány musí spolupracovat, aby se předešlo diskriminaci přistěhovalců, pokud jde o mzdy a pracovní podmínky.

Na úrovni EU je úloha Evropské unie spočívající v monitorování a poskytování pomoci členským státům při zvládání integrace přistěhovalců rozhodující. Počet obyvatel v Evropské unii o 25 členech se má do roku 2020 snížit z 303 milionů na 297 milionů, a do roku 2030 dále na 280 milionů, přičemž se podíl závislých starých lidí téměř zdvojnásobí. Jelikož hospodářský růst závisí na růstu zaměstnanosti a produktivity, mohl by tento pokles celkové

zaměstnanosti mít negativní důsledky pro hospodářský růst. Z toho důvodu je integrace a plné využití importovaných dovedností plně v zájmu EU.

Výměna osvědčených postupů a zvýšená koordinace na vyšší úrovni je velice důležitá, neboť různé skupiny přistěhovalců vyžadují k začlenění odlišná opatření, což platí nejen pro nově příchozí přistěhovalce, ale také pro ty, kdo v EU pobývají dlouhodobě, a pro přistěhovalce druhé a třetí generace. To je třeba zohlednit také při vytváření politik. Rovněž je velice důležité zajistit, aby migrační politika EU poskytovala jisté právní postavení a zaručený soubor práv, jejichž cílem je napomáhat začleňování těch, kdo byli přijati, podporovat jejich integraci po všech společenských stránkách, a v první řadě integraci na pracovním trhu.

Navrhovatel výboru vítá návrh Komise o ESF (2007–2013), jehož cílem je podpořit zvláštní kroky k posílení společenského začleňování přistěhovalců a zvyšovat jejich podíl na zaměstnanosti, včetně poradenství a výuky jazyků a potvrzování kvalifikace získané v zahraničí i podpory rozmanitosti na pracovišti a boje proti diskriminaci.

Vítá rovněž navrhovaný finanční nástroj doplňující ESF z hlediska „řízení migračních toků“, jenž má přispívat ke snahám členských států o rozvíjení a uskutečňování integračních opatření, která umožňují přistěhovalcům z různého kulturního, náboženského, jazykového a etnického prostředí usadit se a aktivně se účastnit všech stránek života evropských společností, a to v souladu se společnými základními zásadami.

NÁVRHY

Výbor pro zaměstnanost a sociální věci vyzývá Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. Vyzývá členské státy, aby:

- a. předcházely sociálnímu dumpingu přijímáním jasných předpisů týkajících se právního postavení migrujících pracovníků jakožto osob s povolením k trvalému pobytu, organizováním informačních kampaní věnovaných národnímu pracovnímu právu a sociálním právům a povinnostem přistěhovalců, a tím, že budou podporovat zákonnou úpravu výše uvedeného postavení všech migrujících pracovníků;
- b. zřizovaly informační centra pro státní příslušníky třetích zemí, která jim budou poskytovat informace o sociálních službách, na něž mají v hostitelských zemích nárok, jako je celoživotní vzdělávání, bydlení, zdravotnictví, zařízení pro péči o děti, vzdělávací a přípravné programy;
- c. přijaly opatření k odstranění diskriminace na pracovišti, jako je různorodé vedení, spravedlivé postupy pro přijímání pracovníků v souladu s vnitrostátní legislativou členských států, prostředky pro udržení si pracovního místa a profesní postup podle zásluh a bez ohledu na rasový nebo etnický původ, náboženství, pohlaví, zdravotní postižení, sexuální orientaci, sexuální projev, sexuální identitu nebo věk; vyzývá k zapojení sociálních partnerů do vytváření těchto opatření a k jejich účinnému provádění, přičemž se klade zvláštní důraz na zaměstnanost a integraci migrujících žen, jejichž míra nezaměstnanosti je často vyšší; přijaly opatření k integraci dětí a rodinných příslušníků přistěhovalců do vzdělávacích programů a programů sociální péče;
- d. zvyšovaly schopnost přijímající společnosti přizpůsobovat se rostoucí rozmanitosti na pracovišti prostřednictvím opatření, která by v přijímající společnosti měla vést ke zlepšení informovanosti a k posílení vědomí, že je potřeba bránit rasismu, xenofobii a sociálnímu vyloučení, čímž se zdůrazní skutečnost, že integrace je dvoustranný proces, jehož cílem je prohloubení sociální soudržnosti; prohlubovaly konzultace se sociálními partnery a orgány odpovědnými za provádění politik na regionální a místní úrovni, zejména s místními organizacemi;
- e. posílily svá konzulární zastoupení v zemích mimo EU s cílem poskytovat informace o vstupu do EU za účelem práce, studia či výzkumu; zavedly pracovní povolení a povolení k pobytu za podmínek upravených vnitrostátní legislativou v rámci vnitrostátních pravomocí; zajistily, že tato povolení budou mít v držení sami přistěhovalci a nikoli jejich zaměstnavatelé, aby se tak snížilo nebezpečí vykořisťování;
- f. stimulovaly integraci nově přichozích na trh práce, například vytvářením alternačních kurzů;

- g. v rámci 7. výzkumného programu prověřily možnost provádění studií o navracení přistěhovalců a využívání schopností získaných v EU ve prospěch jejich zemí původu;
- h. informovaly přistěhovalce o jejich možnostech zastoupení ze strany odborů a podněcovaly odbory k přijímání přistěhovalců;
- i. zaručovaly přístup ke vzdělání a odborné přípravě a právo nezletilých osob na vzdělání, včetně financování a studijních grantů;
- j. ratifikovaly Úmluvu OSN (z roku 1990) o ochraně všech migrujících pracovníků a členů jejich rodin; vypracovaly jasné politiky týkající se práva na práci partnerů migrujících pracovníků; domnívá se, že je nezbytné, aby byla přijata opatření zabráňující nucené migraci, zejména s cílem prevence, sledování a omezení obchodu s lidmi;
- k. plně spolupracovaly se zvláštním zpravodajem OSN pro lidská práva přistěhovalců při plnění jeho úkolů a povinností, poskytovaly mu veškeré požadované informace a rychle reagovaly na jeho výzvy;
- l. zahrnovaly společnou historii přistěhovalců a jejich (nové) domovské země a země jejich původu do učebních osnov vzdělávacích institucí;
- m. vypracovaly integrační programy podle potřeb nově příchozích a/nebo těch, kdo se přistěhovali již dříve;
- n. podporovaly povinné uznávání formální i jiné kvalifikace bez ohledu na to, zda bylo získáno v zemi původu státních příslušníků třetích zemí nebo v EU;
- o. vytvořily nástroje k předcházení neúspěchu ve škole a předčasnému ukončování školní docházky u dětí pracovníků ze třetích zemí, a to zejména poskytováním doplňujících jazykových kurzů; uznaly, že se děti přistěhovalců, které studují v jiném jazyce a snaží se přizpůsobit novým zvyklostem, mohou setkat s většími obtížemi v rámci procesu učení než jejich spolužáci, což může v budoucnosti vést ke ztížené přizpůsobivosti a k horšímu začleňování se do společnosti;
- p. bojovaly proti zneužívání nezletilých a usnadnily opětovné začleňování zneužívaných nezletilých do společnosti; vytvářely účinné struktury a nástroje, které by pomáhaly nezletilým překonat traumata a sociální i kulturní znevýhodnění prostřednictvím dialogu se sociálními službami;
- q. podněcovaly vzájemné kontakty mezi přistěhovalci a jejich hostitelskou společností podporou společných fór, mezikulturního a mezináboženského dialogu, seminářů, výstav, kulturních a sportovních akcí v multikulturním prostředí; vytvářely struktury umožňující občanům třetích zemí integraci v hostitelské společnosti s cílem zabránit sociálnímu vyloučení nově příchozích i těch, kteří jsou již usazeni, ale integrace je pro ně obtížná;

2. Vyzývá Evropskou komisi, aby:

- a. zajistila financování prostřednictvím strukturálních fondů, programu PROGRESS a iniciativ, jako jsou EQUAL a URBAN, i pomocí Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí jako součást rámcového programu „Solidarita a řízení migračních toků“; zajistila šíření osvědčených postupů a příslušných vědomostí získaných v rámci těchto programů a jejich včlenění do přípravy nových politik;
- b. podporovala výměnu informací a osvědčených postupů pro nábor pracovníků a politik přijímání; zapojila se do probíhajícího dialogu se všemi dotčenými stranami, včetně občanské společnosti; podporovala vytváření sítí organizací přistěhovalců s cílem usnadnění výměny osvědčených postupů;
- c. finančně podporovala výzkumnou činnost určenou k analýze účinků právní úpravy postavení přistěhovalců prováděné členskými státy a využila zkušeností jednotlivých členských států při rozvoji dlouhodobé evropské migrační politiky;
- d. vytvářela platformy umožňující spolupráci a dialog mezi orgány na místní, regionální i státní úrovni, sociálními partnery a organizacemi zastupujícími přistěhovalce – toto předávání zkušeností mezi zmíněnými účastníky je nezbytné pro lepší reakci na potřeby jednotlivých cílových skupin;
- e. připravila statistickou předpověď, která by umožnila odpovídající odhady, pokud jde o potřeby EU v oblasti pracovních sil, a vyzvala Radu ministrů, aby stanovila, které otázky související s přistěhovalectvím a zaměstnaností by se měly řídit společnými pravidly za účelem dalšího rozvoje společné evropské politiky v oblasti migrace;
- f. vytvořila systém hodnocení a uznávání kvalifikace získané v třetích zemích, jež by pomáhal při odpovídajícím náboru pracovníků;
- g. iniciovala proces hodnocení integrace občanů třetích zemí a prohloubila možnost přijímání národních strategií členských států k novým sociálním, kulturním a ekonomickým okolnostem v závislosti na výsledcích tohoto hodnocení;
- h. sledovala a kontrolovala provádění směrnic 2003/109/ES, 2000/43/ES, 2000/78/ES a nařízení (ES) č. 859/2003; zajistila, aby právní předpisy EU odpovídaly standardům Mezinárodní organizace práce (ILO);
- i. podporovala iniciativy členských států ke zvýšení veřejného povědomí, zlepšení informovanosti týkající se opatření na boj proti obchodu s lidmi a proti rasismu a xenofobii na pracovišti a k poskytování informací týkajících se účinků přistěhovalectví na zaměstnanost a produktivitu; rovněž vyzývá Komisi, aby zahrнула přistěhovalce do programů na podporu evropského občanství;
- j. využívala 7. rámcového programu pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace na období let 2007–2013, aby přilákala výzkumné pracovníky z třetích zemí vytvářením podmínek, které jim umožní provádět výzkum a vykonávat své povolání v EU a ve prospěch EU;

- k. zahájila kampaň s cílem integrace státních příslušníků třetích zemí a využila přitom zkušeností Evropského roku mobility pracovníků a přizpůsobila náplň tohoto projektu zvláštní charakteristice přistěhovalců.

POSTUP

Název	Strategie a prostředky pro integraci přistěhovalců v Evropské unii	
Číslo postupu	2006/2056(INI)	
Příslušný výbor	LIBE	
Výbor, který vypracoval stanovisko Datum oznámení na zasedání	EMPL 16.3.2006	
Navrhovatel Datum jmenování	Dimitrios Papadimoulis 14.9.2005	
Projednání ve výboru	21.2.2006	20.3.2006
Datum přijetí	21.3.2006	
Výsledek závěrečného hlasování	+: 22 -: 20 0: 1	
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Jan Andersson, Roselyne Bachelot-Narquin, Iles Braghetto, Philip Bushill-Matthews, Milan Cabrnach, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Proinsias De Rossa, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Joel Hasse Ferreira, Roger Helmer, Stephen Hughes, Ona Juknevičienė, Jan Jerzy Kułakowski, Jean Lambert, Raymond Langendries, Bernard Lehideux, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Mario Mantovani, Ana Mato Adrover, Maria Matsouka, Ria Oomen-Ruijten, Csaba Öry, Siiri Oviir, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Jacek Protasiewicz, Kathy Sinnott, Jean Spautz, Anne Van Lancker, Gabriele Zimmer	
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	Edit Bauer, Mihael Brejc, Françoise Castex, Dimitrios Papadimoulis, Leopold Józef Rutowicz, Agnes Schierhuber, Elisabeth Schroedter, Georgios Toussas, Anja Weisgerber, Tadeusz Zwiefka	
Poznámky (údaje, které jsou k dispozici jen v jednom jazyce)		

POSTUP

Název	Strategie a prostředky pro integraci přistěhovalců v Evropské unii				
Číslo postupu	2006/2056(INI)				
Příslušný výbor Datum, kdy bylo na zasedání oznámeno udělení svolení	LIBE 16.3.2006				
Výbor(y) požádaný(é) o stanovisko Datum oznámení na zasedání	FEMM 16.3.2006	CULT 16.3.2006	EMPL 16.3.2006	DEVE 16.3.2006	AFET 16.3.2006
Nezaujaté stanovisko Datum rozhodnutí	FEMM 21.3.2006	CULT 21.3.2006	DEVE 25.1.2006	AFET 21.3.2006	
Užší spolupráce Datum oznámení na zasedání					
Zpravodaj Datum jmenování	Stavros Lambrinidis 4.10.2005				
Předchozí zpravodaj(ové)					
Projednání ve výboru	20.3.2006	19.4.2006	15.5.2006		
Datum přijetí	15.5.2006				
Výsledek závěrečného hlasování	+ 33 - 5 0 0				
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Alexander Nuno Alvaro, Roberta Angelilli, Edit Bauer, Johannes Blokland, Mihael Brejc, Kathalijne Maria Buitenweg, Maria Carlshamre, Giusto Catania, Carlos Coelho, Fausto Correia, Kinga Gál, Patrick Gaubert, Elly de Groen-Kouwenhoven, Ewa Klamt, Magda Kósáné Kovács, Barbara Kudrycka, Stavros Lambrinidis, Romano Maria La Russa, Sarah Ludford, Antonio Masip Hidalgo, Claude Moraes, Lapo Pistelli, Martine Roure, Inger Segelström, Antonio Tajani, Ioannis Varvitsiotis, Manfred Weber, Stefano Zappalà, Tatjana Ždanoka				
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Camiel Eurlings, Giovanni Claudio Fava, Sophia in 't Veld, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Bill Newton Dunn, Marie-Line Reynaud				
Náhradník(ci) (čl. 178 odst. 2) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Panagiotis Beglitis, Emine Bozkurt, Pasqualina Napoletano				
Datum předložení	17.5.2006				
Poznámky (údaje, které jsou k dispozici jen v jednom jazyce)					